

med. Jeg har ikke Noget imod, at der kan blive Orden i Regnskaberne, men paa den Maade, som Forslaget foreligger her, med alle disse Bøgers Førelse, er det umuligt, at Noget, stor eller lille Kjøbmand paa Landet, kan være tjent dermed.

Justitsministeren (Nellemann).

Det er jo en bekendt Sag, at der fra første Færd af var Spørgsmaal om at vælge mellem de to Systemer, som den første ærede Taler (C. Hage) omtalte: det franske, som er adopteret i Sverige i alt Væsentligt, og saa det, som han betegnede som det tydsk-engliske. Man valgte ganske vist, ikke uden et vist Henyn til paa dette Punkt at opnaa Overensstemmelse eller Ligehed med Sverige, det fransk-svenske. Det sit i sin Tid Billigelse af Sø- og Handelsretten, saaledes som den ærede Taler bemærkede. Efter at Lovforslaget altsaa havde været forelagt i Overensstemmelse hermed, har det været til Behandling i det andet Thing, og det maa da vel erindres, at de Ændringer, Lovforslaget der undergik, var hele Thinget enigt om, ogsaa den Del af Landstinget, som nærmest repræsenterer Bønstre. Jeg veed meget vel, at man fra den store Handels Side har ønsket, at Forpligtelsen til at føre Bøger skulde udstrækkes til Alle, selv de mindste Handlende paa Landet, men det har jeg altid anset for uigjennefsærligt. Derfor har jeg ikke dristet mig til at medtage Høfere og den Slags Smagshandlende, saaledes at de ogsaa skulde være underkastede Forpligtelsen til at holde Handelsbøger. Jeg kan imidlertid ikke erkjende Berettigelsen af den Bestraffning, at fordi man ikke vil paalægge disse at føre Bøger, man derfor heller ikke skulde paalægge de Andre det i det Omfang, som man i det Hele anser for rigtig. Den Bømpølse i § 2, 2det Stykke, som har til Viemod at gøre Lovens Bestemmelser lidet byrdefulde for mindre Kjøbmænd, altsaa dem, som dog have en Forpligtelse til at føre Handelsbøger, men som nærmest maa betragtes som mindre Kjøbmænd, og hvorved der navnlig er sigtet til mindre Kjøbmænd paa Landet, er jo kommen ind i Landstinget og kommen ind som sagt efter Overenskomst mellem begge Sider

af Thinget. Det er jo ingenlunde saaledes, at Forpligtelsen til at føre Handelsbøger ordentlig og Straffebestemmelserne for uordentlig Bogsføring er Noget, der udføres ved denne Lov; det er ikke Tilfældet. Vi have jo allerede Regler derfor, vi have Straffebestemmelser derfor, som i det Hele lyde ligesom de, der foreslaas i denne Lov, kun at Opbevarelsen af Bilagene ikke er nævnt i den nu gjældende Lovgivning, fordi noget Saadant ikke vel kunde nævnes, før man havde gjort det til en udtrykkelig Forpligtelse. Det er netop den Omstændighed, at Domstolene skulle anvende disse Regler om uordentlig Bogsføring, som har ført til, at man har søt, at man der var inde paa et usikkert og vakkende Gebet, saalænge der ikke fandtes nærmere Bestemmelser i Lovgivningen om, hvilke Bøger der skulde føres, og hvorledes disse i det Hele taget skulde føres. Det er altsaa ikke for at indføre en ny Strafferet i saa Henseende, at denne Lov er foreslaaet, men for at undgaa Vilkaarligheder i Anvendelse af de Regler, vi allerede have og have haft i længere Tid, uden at, saavidt jeg veed, Noget har tænkt paa at ophæve dem. For Resten skal jeg ikke komme nærmere ind paa Enkeltighederne, idet jeg skal afholde mig fra at udtale mig, indtil jeg ser, hvorledes det ærede Udvalg stiller sig, og hvilke Ændringer der fra det ærede Udvalgs Side maatte fremkomme.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

R. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til det Udvalg, som det i Gaar blev besluttet at nedlægge, angaaende Forslag til Lov om Bestyttelse for Varemærker.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.